

ogsaa senere, naar Kvinderne faar Stemmeretten, kunne blive dem til Vejledning og Støtte og ikke en Hindring.

Det offentlige Liv trænger til alle gode Kræfter. Derfor ønsker vi at vække de troende Kvinders Ansvarsfølelse. Det offentlige Liv er kun Hjemmet i udvidet Skikkelse. Børnene kan ikke altid blive bag Hjemmets skærmende Mur, og det er Mors. saavel som Fars Pligt at tage sig af den Verden, de sender dem ud i. Det var fremfor alt Ansaret for deres egne Børn, der paalagde Kvinderne at deltage i Ordningen af Tingene baade i Stat og Kommune. Men Egenkærligheden maatte ikke indskrænke dem til kun at tænke paa deres egne. For deres Skyld, der led Nød, maatte de være med. For at de troende Kvinder virkelig skulde kunne udfylde deres Plads i det borgerlige Samfund trængte de i høj Grad til Oplysning. Netop dette Oplysningsarbejde havde K. K. F. paa sit Program. Desværre havde de pekuniære Vanskeligheder, der altid fulgte med et begyndende Arbejde, hindret Foreningen i at gøre saa meget i denne Henseende, som den havde ønsket.

Indremissionær *Søren Bech* sluttede Mødet med en kort Andagt, og rettede til Slutning en stærk Appel til de troende Kvinder til hver især at søge at være til Gavn og Velsignelse, enten Gud anviste dem deres Pladser i de mindre eller i de større Forhold.

Paa den nuværende Regerings Program staar bl. a.: „Der bør stræbes hen til, at enhver i Henseende til borgerlig og politisk Frihed og Lighed har samme Adkomst uden Hensyn til Stand og Formue eller Køn.“

Bøger og Blade.

E. Halvorsen: Lykkelige Hjem. Det er en god Mand og en troende Mand, der her skildrer de lykkelige Hjem, der bygges op paa gensidig Forstaaelse og Kærlighed, med fælles Tro som Grundlag og det fælles Ønske om at leve Livet efter Guds Vilje. Det er høje Idealer, men der gives Hjem, der svarer til dem, og man har det Indtryk, at Forfatteren af egen Erfaring kender og selv boer i et saadant Hjem. For alle unge, der tænker paa selv at danne et Hjem, vil Bogen være en god Vejledning og for alle, der har et Hjem, er den det ikke mindre.

Johanne Meyer: Ny Kønsmoral. Man føler sig som hensat i en helt anden Verden, naar man læser denne Bog igennem. Forfatterinden kalder sin Bog „et beskedent Indlæg i den store Sag, der rundtom i Verden sætter Sindene i Bevægelse“, som saadan og kun som saadan bør man tage den. Forf. ser paa den Verden, der lever uden Gud. Ser paa de Ægteskaber, der er indgaaede letsindigt, pjanket, eller i kold Beregning, og disse bliver ulykkelige. Børnene avles ikke i Kærlighed, omgives ikke af Kærlighed, og Livet i disse uharmoniske Hjem sætter sit Præg paa dem for hele Livet. Det er fortvivlede Forhold, Forf. kender og skildrer. Men — det er ret forvirrede Tanker, hun fremfører i Retning af at raade Bod derpaa — Tanker og Ideer, vi som kristne ikke kan være med til. Alligevel har det sin Interesse at læse Bogen. Det er altid udviklende at se Sagen fra forskellig Side, og skal vi nogensinde blive i Stand til at tage vort Tag med i Ordningen af vore sociale Forhold, maa vi komme med selvstændige og ikke forudfattede Meninger om de forskellige Spørgsmaal, der i Virkeligheden griber dybt ind i hele vort fælles Liv.

Dr. P. J. Möbius. Om Kvindens fysiologiske Svagsind. Bogen er over-